

[Vesterager.]

hævede den Gang for ikke at blive misforstået, at jeg ønskede aldeles ikke, at Tjenestemandsstanden i særlig Grad skulde tage politiske Hensyn, naar man stod overfor faglige Spørgsmaal; de maatte løses paa en saadan Maade, at enhver kunde bevare sin politiske Selvstændighed og den politiske Opfattelse, som han nu af indre Overbevisning maatte slutte sig til.

Dette Standpunkt har jeg staaet paa gennem Aarene, ogsaa her paa Rigsdagen, og det staaer jeg paa i Dag. Jeg tror, der er sket megen Skade ved de Kampe, der har været ført, fordi man ligesom har troet, at man kunde faa Tjenestemandsstanden til at kaste sig fra den ene Side af Statsskibet til den anden for at faa det til at slingre. Jeg har altid i Lønningsudvalget gjort mig til Talsmand for, at vi skulde se at forhandle os til Rette og komme til at staa enige om de Forandringer, der skulde gennemføres, men jeg er paa mange Maader blevet overstemt, fordi man fra social-radikal Side vilde det anderledes.

Nu siger man, det er forfærdeligt, at den konservative Presse har talt om Misfornøjelse i Tjenestemandsstanden. Jeg skal ikke forsvare Pressen, det vil den nok selv besørge, men jeg vil sige, at det kan jo ikke være saadan, at al Agitation blandt Tjenestemændene skal være forbeholdt Socialdemokratiet og de Radikale, naar det passer dem. Det kan ikke være den højtærede Finansministers Mening at ville sige: Vil vil gerne have Lov til at beholde denne Agitation for vort eget Parti, og saa maa I ikke omtale, hvad der rører sig i Tjenestemandskredse!

Jeg skal ikke opfordre til at rejse en kraftig Agitation, men jeg ønsker at sige, at det er blevet saadan, at der næsten ved Behandlingen af ethvert Lovforslag her i dette høje Ting fra Ministerbænkene lyder disse stadige Klager over Oppositionspresen; det er blevet en Klagesang, man hører hver eneste Dag under Forhandlingerne her i Tinget. Det er, som om der aldrig fra den Side i Oppositionstiden har været gjort Forsøg paa at mistænkeliggøre eller angribe eller sige noget ufordelagtigt om andre Partier.

Det andet, som den højtærede Finansminister rettede sin Kritik mod, var Forhandlingsretten. Forhandlingsretten er vi gaaet ind for fra konservativ Side, fordi vi mener, at det maa være faglige Organisationer, der skal have Forhandlingsretten, og disse Foreninger skal ikke paa nogen Maade

være partipolitisk prægede. Det maa være enhver Tjenestemand's egen Sag, hvilket politisk Parti han vil slutte sig til, og hans Forhandlingsret skal ikke være afhængig af noget i den Retning.

Den højtærede Finansminister talte om Grundlovsændring i denne Forbindelse, men jeg tror nu ikke, det er værd at tage det slet saa højtideligt, for jeg er bange for, at hvis vi skal til at tale om Grundlovsændringer, saa vil det tage lidt for lang Tid med at faa denne Lønningslov gennemført. Jeg tror, vi kan komme meget nemmere fra det, for der er aldeles ikke Tale om noget som helst i Retning af at forhindre Tjenestemænd eller nogen anden i at staa i en hvilken som helst politisk Forening de ønsker. Der er kun Tale om at knytte Forhandlingsretten til en Forening, og saa maa man stille det Krav til denne Forening, at den er af rent faglig Art. Det er det, vi er gaaet ind for fra konservativ Side, og det er det, vi har ønsket at stille Forslag om og aldeles ikke at lægge Tjenestemændene Hindringer i Vejen for at slutte sig til de politiske Partier, som de føler sig knyttet til.

Jeg for mit Vedkommende ønsker som Tjenestemand at understrege dette stærkt. Jeg vilde meget have mig frabedt, at overordnede eller andre skulde blande sig i, hvilket politisk Parti jeg skulde tilhøre. Jeg har aldrig hverken fra Præsters eller Provsters eller andre overordnede Side faaet noget Tilhold i saa Henseende, og jeg vilde, tror jeg, reagere meget stærkt imod, hvis det blev betydet mig, at jeg helst skulde høre til et bestemt Parti.

Men naar man giver en Forening Monopol paa Forhandlingsretten, giver den det paa den Maade, at der er ingen andre, der kan faa denne Forhandlingsret, saa tvinger man derved Tjenestemændene til at gaa ind i denne Forening, hvis de vil have denne Forhandlingsret, og saa kan man ikke bagefter sige, at man kan godt bruge Kontingenter og Ydelser til denne Forening til partipolitiske Formaal, som maaske er disse Mennesker fuldstændig imod. Man maa kræve, at det er en Forening af rent faglig Art, og det er det, som jeg synes den højtærede Finansminister skulde være gaaet ind for i Stedet for at tale om Grundlovsændringer, for vi har ikke Brug for Grundlovsændringer i denne Forbindelse. Vi har kun Brug for dette ganske simple at lade disse Organisationer være af rent faglig Art, saaledes at Folk med forskellige politiske Anskuelser kan staa i disse Foreninger og have deres Forhandlingsret uden Hensyn til,